

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa C-406/06)**

(2006/C 294/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Landtag Schleswig-Holstein (przedstawiciele: Dres. S. Laskowski i J. Caspar)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uznanie się przez Trybunał za właściwy i uznanie skargi za dopuszczalną, w przeciwnym wypadku skierowanie skargi do Sądu Pierwszej Instancji zgodnie z art. 54 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości/2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. (JUR(2006)55023) i z dnia 23 czerwca 2006 r. (SG/E/3MM/fID(2006)6175);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podważa decyzję Komisję z dnia 10 marca 2006 r. i decyzję z dnia 23 czerwca 2006 r. otrzymaną w dniu 26 czerwca 2006 r., na których podstawie odrzucono wniosek Landtagu Schleswig-Holstein o pełen dostęp do wewnętrznego dokumentu Komisji SEK (2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r. Dokument SEK (2005) 420 zawiera prawne uzasadnienie wyboru art. 95 traktatu WE jako podstawy prawnej dyrektywy 2006/24/WE Europejskiego Parlamentu i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE⁽¹⁾, do którego odwołano się w uzasadnieniu pochodzącego od Komisji projektu dyrektywy COM(2005) 438 wersja ostateczna (str. 6). Dokumentu tego zażądała służba naukowa Landtagu Schleswig-Holstein dla celów sporządzenia opinii prawnej w kwestii możliwych skutków dyrektywy 2006/24/WE dla praw ochronnych przysługujących posłom.

Skarżący twierdzi, że w stosunku do decyzji odrzucających oraz odmowy udzielenia pełnego dostępu do spornego dokumentu SEK (2005) 420 można podnieść następujące zarzuty nieważności w rozumieniu art. 230 akapit drugi traktatu WE:

- naruszenie obowiązku lojalnej współpracy przewidzianego w art. 10 traktatu WE w związku z art. 1 akapit drugi traktatu UE bądź naruszenie prawa dostępu do dokumentu przewidzianego w art. 255 traktatu WE, art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 w związku z art. 10 traktatu WE, art. 1 akapit drugi traktatu UE oraz

- nadużycie władzy.

W ramach wzajemnego obowiązku lojalnej współpracy oraz z poszanowaniem zasady przejrzystości Komisja jest zobowiązana na podstawie art. 10 traktatu WE w związku z art. 1 akapit drugi traktatu UE do zapewnienia Landtagowi Schleswig-Holstein jako instytucji państwa członkowskiego dostępu do wnioskowanego dokumentu, ponieważ mamy tu do czynienia z ważnym interesem publicznym i parlamentarnym w kompletnym udostępnieniu dokumentu.

Uzupełniająco prawo do pełnego dostępu do spornego dokumentu zostaje oparte na art. 255 traktatu WE, art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 w związku z art. 10 traktatu WE, art. 1 akapit drugi traktatu UE oraz zarzuca się, że Komisja nieprawidłowo oparła odmowę dostępu do dokumentu na art. 4 ust. 2 — drugie rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 oraz błędnie skorzystała z przysługującego jej swobodnego uznania, ponieważ na skutek wydania dokumentu nie miałoby miejsca naruszenie doradztwa prawnego przez Komisję.

(¹) Dz.U. L 105, str. 54.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej**(Sprawa C-410/06)**

(2006/C 294/58)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Portugalska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2002/15 WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego, a w każdym razie poprzez niepowiadomienie Komisji o przyjęciu takich przepisów, Republika Portugalska uchybiała zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 powołanej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.